

thinget opfordrede derfor Regjeringen til, navnlig efterat Gnehandelen var hævet, at fremkomme med en ny Lov i denne Retning, men i en noget forandret Form. Dette Duffe af Færingerne opfyldte Ministeriet ved i det Lagthing, der afholdtes, nærmest efterat Gnehandelen var ophævet, at forelægge det Lovudkast, som jeg nu har havt den Ære at frembringe i det ærede Thing, og da Lagthinget eenstemmigt vedtog Loven med de Modificationer, som i Motiverne ere angivne, har Ministeriet antaget det for sin Pligt at fremkomme for Rigsdagen med Lovudkastet, om Loven endogfaa ikke faaer nogen synderlig Anvendelse for Dieblicket. Jeg troer derfor, at det ikke behøver nogen Retfærdiggjørelse, at Ministeriet har forelagt dette Lovudkast. — Hvad de specielle Grindringer angaaer, som den ærede Folkethingsmand, der sidder her ligeoverfor (Tillisch), har gjort, da skal jeg med Hensyn til hans Bemærkning til § 2 yttre, at den Bestemmelse, som dert er optagen om, at Landfogden og Syssemanden skulle føre Tilsyn med Logbogen, er grundet paa Loven af 28. Marts 1855, ifølge hvilken disse 2 Embedsmænd skulle iagttage de i Loven indeholdte Bestemmelser angaaende Befællingen af Færøerne, nemlig at Skibene have det Befællingspas, de skulle have, og at de fremvise det i de Havne, der ere aabnede for Handelen; da de nu allerede havde et saadant Tilsyn med Hensyn til Befællingspas, har man ogsaa troet at kunne paalægge dem Tilsynet med Førelsen af Logbogen. Forøvrigt vil jeg aabent erkjende, at jeg ikke er nøie bekjendt med de locale Forhold paa Færøerne, og navnlig ikke har det Kjendskab til dem, som den ærede Rigsdagsmand, der i længere Tid har været Amtmand deroppe. Hvorvidt det nu vil være nødvendigt at foretage nogen Forandring enten i § 2 med Hensyn til det nævnte Punkt, eller i § 4 med Hensyn til, at Anmeldelsen for Strømøes Bedkommende skulde skee til Landfogden, istedetfor til Syssemanden, samt med Hensyn til en længere Tidsfrist end 24 Timer, skal jeg ikke erklære mig bestemt om, men efter hvad den ærede Taler har yttret, skulde jeg for mit Bedkommende ikke have Noget at erindre imod, at disse §§ ændredes overeensstemmende med hvad

han har udtalt. Dog skal jeg bemærke, at nogen Nødvendighed antager jeg ikke, at der er tilstede derfor, idet Lagthinget ikke har havt Noget imod, at Loven affattedes saaledes, som den nu foreligger. Derimod skal jeg erkjende, at det er en mindre correct Affattelse, der er bleven det næstsidste Punktum i § 4 tildeel, idet Bestemmelsen der maa forstaaes saaledes, som den ærede Taler har forstaaet den, medens der rigtignok ikke i § 2 er tillagt Syssemanden nogen Betaling; det kunde derfor vel være nødvendigt, at der foretoges en Ændring i denne Pasfus.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fattedes det under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 77 St.

Intet Forslag om Uvalgs Besættelse fremkom; Ændringsforslag indtrævedes inden Fredag Aften.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til 2den Behandling af Forslag til Lov om Erklærings Meddelelse til Ansøgere og Klager. (1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 252—80).

Følgende Ændringsforslag vare stillede:

Af Barfod:

Slutningen af § 1 (Linie 6—10): „blive bekjendt . . . yttre sig,“ ændres enten saaledes:

„blive bekjendt med de Erklæringer, som afgives over samme, skal der gives ham Leilighed saavel hertil, som til skriftlig at yttre sig om dem.“

eller saaledes:

„blive bekjendt med de Erklæringer, som afgives over samme, skal der gives ham Leilighed hertil.“

Formanden: Jeg sætter begge Lovforslagets Paragrafer tilligemed de stillede Ændringsforslag under Æt under Forhandling. —